

λέγουσι· θαυμάζονται γὰρ ἐφ' ὅσον τέρπουσιν, εἶτα ἅμα τῆς ἀκοῆς ἐξερρῦη τὸ ἠδὺ κἀκείνους προλέλοιπεν ἢ δόξα, καὶ μάτην τοῖς μὲν ὁ χρόνος τοῖς δὲ καὶ ὁ βίος ἀνάλωται.

8. Διὸ δεῖ τὸ πολὺ καὶ κενὸν ἀφαιροῦντα τῆς λέξεως αὐτὸν
- 5 διώκειν τὸν καρπὸν καὶ μιμεῖσθαι μὴ τὰς στεφηπλόκους ἀλλὰ τὰς μελίσσας. αἱ μὲν γὰρ ἐπινοοῦσαι τὰ ἀνθηρὰ καὶ εὐώδη τῶν φύλλων συνείρουσι καὶ διαπλέκουσιν ἠδὺ μὲν ἐφήμερον F δὲ καὶ ἄκαρπον ἔργον· αἱ δὲ πολλάκις ἴων καὶ ῥόδων καὶ ὑακίνθων διαπετόμενοι λειμῶνας ἐπὶ τὸν τραχύτατον καὶ δρι- 10 μύτατον θύμον καταίρουσι καὶ τούτῳ προσκάθηνται
- 'ξανθὸν μέλι μηδόμεναι', (Sim. fr. 47)
- καὶ λαβοῦσαί τι τῶν χρησίμων ἀποπέτονται πρὸς τὸ οἰκεῖον ἔργον. οὕτω δὲ δεῖ τὸν φιλότεχνον καὶ καθαρὸν ἀκροατὴν τὰ 42 μὲν ἀνθηρὰ καὶ τρυφερὰ τῶν ὀνομάτων | καὶ τῶν πραγμάτων 15 τὰ δραματικὰ καὶ πανηγυρικὰ 'κηφῆνων βοτάνην' σοφιστιῶν- των ἠγούμενον ἔαν, αὐτὸν δὲ τῇ προσοχῇ καταδνόμενον εἰς τὸν νοῦν τοῦ λόγου καὶ τὴν διάθεσιν τοῦ λέγοντος ἔλκειν ἀπ' αὐτῆς τὸ χρήσιμον καὶ ὠφέλιμον, μεμνημένον ὡς οὐκ εἰς θέατρον οὐδ' ὠδεῖον ἀλλ' εἰς σχολὴν καὶ διδασκαλεῖον ἀφίκται, 20 τῷ λόγῳ τὸν βίον ἐπανορθωσόμενος. ὅθεν δὲ καὶ ποιητέον ἐπίσκειψιν καὶ κρίσιν τῆς ἀκροάσεως ἐξ αὐτοῦ καὶ τῆς περὶ αὐτὸν διαθέσεως, ἀναλογιζόμενον εἴ τι τῶν παθῶν γέγονε μαλακώτερον, εἴ τι τῶν ἀνιαρῶν κουφότερον, εἰ θάρσος, εἰ B φρόνημα βέβαιον, εἰ πρὸς ἀρετὴν καὶ τὸ καλὸν ἐνθουσιασμός. 25 οὐ γὰρ ἐκ κουρείου μὲν ἀναστάντα δεῖ τῷ κατόπτρῳ παραστῆ- ναι καὶ τῆς κεφαλῆς ἄψασθαι, τὴν περικοπὴν τῶν τριχῶν ἐπισκοποῦντα καὶ τῆς κουρᾶς τὴν διαφορὰν, ἐκ δὲ ἀκροάσεως ἀπιόντα καὶ σχολῆς οὐκ εὐθύς ἀφορᾶν χρῆ πρὸς ἑαυτόν,